

Repelsteeltje

een sprookje voor kinderen
van alle leeftijden

op muziek van

Arie van Hoek

naar vertellingen van de gebroeders Grimm

 1 Ouverture

@ 1 Er was eens, niet eens zo lang geleden,
in een klein dorpje, niet zo ver weg van hier,
een molenaar die een lieve dochter had,
een spontaan en vrolijk meisje, dat ook nog eens heel erg knap was.

 2 Polka Eleganza, maestoso

@ 2 Dit vrolijke meisje hielp wel altijd in het huishouden,

met allerlei karweitjes,

en, daar had ze veel van geleerd.

Bijvoorbeeld, om met een spinnewiel,

uit schapenwol of vlas, mooie sterke draden en garens te spinnen.

 3 Moto Mechanica, allegro

@ 3 Van al die garens kon ze dan fabelachtig mooie jurken maken.

En dat spinnen van wol en katoen, dat kon ze wel zó goed,

dat de mensen in het dorp begonnen te fantaseren,

dat ze misschien nog wel goud uit stro zou kunnen spinnen.

 4 Moto Mechanica, allegro

@ 4 Maar, dat was natuurlijk een beetje overdreven,

de mensen bedoelden niet echt dat ze goud kon maken,

ze bedoelden alleen maar dat het, ontzettend móói was wat ze maakte.

En haar vader, de molenaar, die was daar buitengewoon trots op.

Zo kwam het, dat op zekere dag, zelfs de koning hoorde dat in het dorpje

zo'n knappe molenaarsdochter woonde.

En, omdat de koning juist naarstig op zoek was naar een koningin,

liet hij een koets voorrijden en bracht een bezoek

aan het dorpje met de molenaar en zijn knappe dochter.

 5 Marcia Pomposo, maestoso

@ 5 Toen de koning in het dorpje was aangekomen,
was hij meteen zéér onder de indruk van het mooie meisje.

Hij vroeg belangstellend aan de molenaar of zijn dochter inderdaad goud uit stro kon spinnen.

Ja, en die beste vader was zó verblind door trots,
omdat de koning belangstelling had voor zijn dochter,
dat hij hikkend aan de koning vertelde
dat ze inderdaad goud uit stro kon spinnen.

 6 Moto Mechanica, allegro

@ 6 Maar een koning kan natuurlijk niet zo maar met de eerste de beste boerentrien trouwen.

Hij was niet op zijn achterhoofd gevallen.

Hij moest wel eventjes zéker weten dat ze goud kon spinnen.

Hij wilde het daarom met zijn eigen ogen zien.

Dus hij vroeg aan de molenaar

of zijn dochter in het paleis goud kon komen spinnen.

 7 Tempo Breve

@ 7 Daar kon de molenaar nu eigenlijk niet meer onderuit.

Hij stemde toe, dat zijn dochter mee ging naar het paleis,
om daar haar bijzondere talenten te tonen.

Zo kon het gebeuren, dat even later, de koets,
met de koning en de molenaarsdochter,
terug reed naar het paleis.

 8 Marcia Pomposo, maestoso

@ 8 De koning, die liet er geen gras over groeien en bracht de molenaarsdochter meteen naar een grote zaal vol met stro en met een spinnewiel.

Hij zei tegen haar dat ze vóór de volgende dag àl het stro tot goud moest hebben gesponnen.

Daarna zou hij met haar trouwen.....

Als zij echter geen goud kon maken, zou het slecht met haar aflopen,

want een koning mag je niet zomaar voor de gek houden!!!!

Daarna verliet koning de zaal en deed hij zorgvuldig alle deuren op slot.

 9 Valse Triste

@ 9 Het arme meisje wist zich geen raad.

Al dat domme geklets van die grote mensen over dat goud;

ze kòn helemaal geen goud spinnen!

En ze huilde zo verschrikkelijk, dat ze na een poosje, in slaap viel.

 10 Valse Triste

@ 10 Opeens schrok het meisje wakker. Want wat was dat?

Daar in een hoekje van de zaal?

Het leek wel of daar iemand stond!

Maar wat een raar klein mannetje was dat!!!

 11 Entrada Pontifical

@ 11 Het mannetje vroeg aan het meisje waarom ze zo huilde.

Maar, hij wist al lang wat er aan de hand was.

Het was namelijk niet zó maar een mannetje,

het was een heel bijzonder mannetje.

 12 Entrada Pontifical

@ 12 Toen het arme meisje aan het mannetje had verteld waarom ze zo verdrietig was,

bood hij haar aan om al dat stro tot goud te spinnen.

Maar, hij wilde dat niet voor niets doen en vroeg haar

wat zijn beloning zou zijn als het hem zou lukken om alles tot goud te maken.

De molenaarsdochter dacht even na en besloot om haar mooie halsketting te geven

als hij dat voor haar wilde doen.

Zo gezegd, zo gedaan.

En het mannetje ging gauw aan de slag met het spinnewiel.

 13 Moto Mechanica

@ 13 De molenaarsdochter was al spoedig in slaap gevallen na alle vermoeienissen van die dag.

En pas vroeg in de volgende morgen, schrok zij wakker,
omdat de koning nieuwsgierig de zaal was binnengekomen.

Het meisje was stomverbaasd en ontzettend blij, toen ze zag dat al het stro
door het mannetje tot goud was gesponnen. Het mannetje zelf was spoorloos verdwenen.

En de koning, die was heel erg in zijn nopjes met al dat goud.

Toch twijfelde hij nog steeds of hij wel met dit meisje zou willen trouwen.

Daarom bracht hij het arme kind, naar een nog grotere zaal met nog meer stro
en hij deed weer alle deuren zorgvuldig op slot zodat de molenaarsdochter niet kon vluchten.

 14 Valse Triste

@ 14 Daar was het arme meisje natuurlijk heel verdrietig om,
maar gelukkig zag ze net als de vorige avond na een poosje het mannetje weer verschijnen.

Ze had haar halsketting al weggegeven. Het enige van waarde dat ze nu nog had
was de mooie ring die ze van haar grootmoeder had gekregen.

Ze besloot om die dan maar aan het mannetje aan te bieden,
als hij weer al het stro tot goud zou spinnen.

 15 Moto Mechanica

@ 15 De molenaarsdochter was bij het gezellige gesnor van het spinnewiel

weer spoedig in slaap gevallen.

Toen ze de volgende ochtend wakker werd, van de koning,

die nóg nieuwsgieriger dan de vorige keer binnenkwam,

was al het stro tot goud gesponnen.

De koning was dolenthousiast. Maar hij liet dat niet merken

en hij sloot haar op in een werkelijk gigantisch grote zaal

die helemaal vol zat met stro.

 16 Valse Triste

@ 16 Het arme meisje was ten diepste bedroefd om de hoge eisen van de koning.

Toen het mannetje weer verscheen, had ze niets meer om hem te geven.

Daarom vroeg het mannetje, om haar eerste kindje,

dat geboren zou worden, als ze eenmaal met de koning was getrouwd.

Dat klonk niet goed.....

Maar omdat ze geen andere beloning kon bedenken,

stemde ze toch maar toe en het mannetje ging snel aan de slag.

♩ 17 Moto Mechanica

@ 17 De berg goud, die er de volgende ochtend in de grote zaal lag,
was zo hoog dat je er niet overheen kon kijken.

Het was zelfs zo veel goud dat de koning zijn hele leven niet meer behoefde te regeren.

Je begrijpt dat hij zeer tevreden was met het resultaat
en besloot nu uiteindelijk om met de knappe dochter van de molenaar te trouwen.

Daar kon hij nog veel profijt van hebben!!!!

Er kwam een heel statige bruiloft met een groot feest op het paleis
en natuurlijk werd de molenaar uitgenodigd.

 18 Valse Romantique

@ 18 De jonge koningin was nu heel gelukkig op het paleis,
zeker toen er na een jaar een mooie gezonde zoon werd geboren.
En de koning, die kon zijn geluk niet op met zoveel rijkdom.
Maar toen, op een avond.....

 19 Tempo Misterioso

@ 19 Verscheen ineens het mannetje weer voor de koningin.

 20 Entrada Pontifical

@ 20 En, het mannetje wilde het zoontje van de koningin meenemen; de kleine prins.

Dat had de molenaarsdochter hem immers beloofd,
als beloning voor de berg goud die het mannetje voor haar had gesponnen.

Maar de koningin wilde daar helemaal niets meer van weten.

Ze huilde, huilde en huilde tranen met tuiten.

 21 Valse Triste

@ 21 De koningin huilde zo hartverscheurend, dat het mannetje medelijden met haar kreeg. Daarom bood hij de koningin aan dat ze haar zoontje mocht behouden als ze de naam van het mannetje zou kunnen raden. Nou, dat leek de koningin een heel goed voorstel, want het raden van de naam van dat rare mannetje, dat kon toch nooit zo moeilijk zijn? Zo begon de koningin alle namen op te noemen die ze uit haar hoofd al wist. Maar de naam van het mannetje was er niet bij. Dat is omdat rare mannetjes altijd heel andere namen hebben dan gewone mensen. Het mannetje werd ongeduldig. Hij zei dat hij de volgende dag wel terug zou komen. Dan had de koningin de tijd om alle namen te verzamelen die ze maar kon vinden.

 22 Entrada Pontifical

@ 22 De koningin stuurde meteen hofdienaren het land in
om alle verschillende namen voor haar te verzamelen.

Toen het mannetje de volgende dag weer voor haar verscheen, las ze al die namen op.

Maar, geen van die namen, was die van het mannetje.

Met een sluwe glimlach zei het mannetje, dat hij de koningin nog maar één dag de tijd kon geven,

om zijn naam te bedenken.

Anders zou hij de jonge prins meenemen.

 23 Entrada Pontifical

@ 23 De arme koningin was ten einde raad.

Ze riep alle hofdienaren bij elkaar en vroeg of echt niemand ergens een bijzondere naam had opgevangen, die van het mannetje zou kunnen zijn.

Toen vertelde één van de lakeien dat hij wel iets vreemds had meegemaakt. Hij was aan het zoeken geweest naar alle verschillende namen van de mensen

en op een open plek in het bos, midden in de nacht, had hij een raar klein mannetje rond een houtvuur zien dansen.

Het zong een vreemd liedje:

♩ 24 Canzone di nome

♩ 24 Canzone di nome, allegretto ♩ = 108

Van-daag bak ik, mor-gen brouw ik, en dan haal ik de klei-ne prins.

poco rall.

'tIs maar goed dat nie-mand weet, dat ik Re-pel - steel - tje heet!!!

a tempo *poco rall.*

@ 24 Meteen was de jonge koningin ervan overtuigd,
dat dit de naam moest zijn van dat vreemde mannetje.

En toen het mannetje de volgende dag weer voor haar verscheen,

vroeg ze aan hem:

“Heet jij soms Ribbenbeest of Schapenkuit, Snorrepoet of Wollekop,

Puntbaard of Spillebeen?

Of heet jij soms, Repelsteeltje?”

 25 Diluvio Abuso

@ 25 Het kleine mannetje barstte in woede uit en stampte als een bezetene op de vloer.

 26 Diluvio Abuso

@ 26 Het mannetje stampte zo hard op de vloer van kwaadheid

en maakte zich zo mateloos boos,

dat het zichzelf in tweeën scheurde,

en door een gat in de vloer verdween.

 27 Diluvio Abuso a Pondera

@ 27 Sindsdien is er van dat rare mannetje nóóit meer iets vernomen.

De koning liet de vloer repareren en gaf bevelen,

om een groot feest te organiseren dat zeven dagen en nachten duurde.

En, ze leefden nog lang en gelukkig.

 28 Grande Valse Romantique